

Legea 319 din 2006

Legea privind securitatea si sanatatea in munca

Publicata in Monitorul Oficial, Partea I nr. 646 din 26 iulie 2006

CAPITOLUL I Dispozitii generale

Art. 1. – (1) Prezenta lege are ca scop instituirea de masuri privind promovarea imbunatatirii securitatii si sanatatii in munca a lucratorilor. (2) Prezenta lege stabileste principii generale referitoare la prevenirea riscurilor profesionale, protectia sanatatii si securitatea lucratorilor, eliminarea factorilor de risc si accidentare, informarea, consultarea, participarea echilibrata potrivit legii, instruirea lucratorilor si a reprezentantilor lor, precum si directiile generale pentru implementarea acestor principii. **Art. 2.** – Conventiile internationale si contractele bilaterale incheiate de persoane juridice romane cu parteneri straini, in vederea efectuarii de lucrari cu personal roman pe teritoriul altor tari, vor cuprinde clauze privind securitatea si sanatatea in munca.

CAPITOLUL II Domeniu de aplicare

Art. 3. – (1) Prezenta lege se aplica in toate sectoarele de activitate, atat publice, cat si private. (2) Prevederile prezentei legi se aplica angajatorilor, lucratorilor si reprezentantilor lucratorilor. **Art. 4.** – (1) Fac exceptie de la prevederile Art. 3 alin. (1) cazurile in care particularitatile inerente ale anumitor activitati specifice din serviciile publice, cum ar fi fortele armate sau politia, precum si cazurile de dezastre, inundatii si pentru realizarea masurilor de protectie civila, vin in contradictie cu prezenta lege. (2) In cazurile prevazute la alin. (1) trebuie sa se asigure securitatea si sanatatea lucratorilor, tinandu-se seama de principiile stabilite prin prezenta lege. **Art. 5.** – In sensul prezentei legi, termenii si expresiile de mai jos au urmatorul inteles: a) lucrator – persoana angajata de catre un angajator, potrivit legii, inclusiv studentii, elevii in perioada efectuarii stagiului de practica, precum si ucenicii si alti participanti la procesul de munca, cu exceptia persoanelor care presteaza activitati casnice; b) angajator – persoana fizica sau juridica ce se afla in raporturi de munca ori de serviciu cu lucratorul respectiv si care are responsabilitatea intreprinderii si/sau unitatii; c) alti participanti la procesul de munca – persoane aflate in intreprindere si/sau unitate, cu permisiunea angajatorului, in perioada de verificare prealabila a aptitudinilor profesionale in vederea angajarii, persoane care presteaza activitati in folosul comunitatii sau activitati in regim de voluntariat, precum si someri pe durata participarii la o forma de pregatire profesionala si persoane care nu au contract individual de munca incheiat in forma scrisa si pentru care se poate face dovada prevederilor contractuale si a prestatiilor efectuate prin orice alt mijloc de proba; d) reprezentant al lucratorilor cu raspunderi specifice in domeniul securitatii si sanatatii lucratorilor – persoana aleasa, selectata sau desemnata de lucratori, in conformitate cu prevederile legale, sa ii reprezinte pe acestia in ceea ce priveste problemele referitoare la protectia securitatii si sanatatii lucratorilor in munca; e) prevenire – ansamblul de dispozitii sau masuri luate ori prevazute in toate etapele procesului de munca, in scopul evitarii sau diminuarii riscurilor profesionale; f) eveniment – accidentul care a antrenat decesul sau vatamari ale organismului, produs in timpul procesului de

munca ori in indeplinirea indatoririlor de serviciu, situatia de persoana data disparuta sau accidentul de traseu ori de circulatie, in conditiile in care au fost implicate persoane angajate, incidentul periculos, precum si cazul susceptibil de boala profesionala sau legata de profesiune; g) accident de munca – vatamarea violenta a organismului, precum si intoxicatia acuta profesionala, care au loc in timpul procesului de munca sau in indeplinirea indatoririlor de serviciu si care provoaca incapacitate temporara de munca de cel putin 3 zile calendaristice, invaliditate ori deces; h) boala profesionala – afectiunea care se produce ca urmare a exercitarii unei meserii sau profesii, cauzata de agenti nocivi fizici, chimici ori biologici caracteristici locului de munca, precum si de suprasolicitarea diferitelor organe sau sisteme ale organismului, in procesul de munca; i) echipament de munca – orice masina, aparat, unalta sau instalatie folosita in munca; j) echipament individual de protectie – orice echipament destinat a fi purtat sau manuit de un lucrator pentru a-l proteja impotriva unuia ori mai multor riscuri care ar putea sa ii puna in pericol securitatea si sanatatea la locul de munca, precum si orice supliment sau accesoriu proiectat pentru a indeplini acest obiectiv; k) loc de munca – locul destinat sa cuprinda posturi de lucru, situat in cladirile intreprinderii si/sau unitatii, inclusiv orice alt loc din aria intreprinderii si/sau unitatii la care lucratorul are acces in cadrul desfasurarii activitatii; l) pericol grav si iminent de accidentare – situatia concreta, reala si actuala careia ii lipseste doar prilejul declansator pentru a produce un accident in orice moment; m) stagi de practica – instruirea cu caracter aplicativ, specifica meseriei sau specialitatii in care se pregatesc elevii, studentii, ucenicii, precum si somerii in perioada de reconversie profesionala; n) securitate si sanatate in munca – ansamblul de activitati institutionalizate avand ca scop asigurarea celor mai bune conditii in desfasurarea procesului de munca, apararea vietii, integritatii fizice si psihice, sanatatii lucratorilor si a altor persoane participante la procesul de munca; o) incident periculos – evenimentul identificabil, cum ar fi explozia, incendiul, avaria, accidentul tehnic, emisiile majore de noxe, rezultat din disfunctionalitatea unei activitati sau a unui echipament de munca sau/si din comportamentul neadecvat al factorului uman care nu a afectat lucratorii, dar ar fi fost posibil sa aiba asemenea urmari si/sau a cauzat ori ar fi fost posibil sa produca pagube materiale; p) servicii externe – persoane juridice sau fizice din afara intreprinderii/unitatii, abilitate sa presteze servicii de protectie si prevenire in domeniul securitatii si sanatatii in munca, conform legii; q) accident usor – eveniment care are drept consecinta leziuni superficiale care necesita numai acordarea primelor ingrijiri medicale si a antrenat incapacitate de munca cu o durata mai mica de 3 zile; r) boala legata de profesiune – boala cu determinare multifactoriala, la care unii factori determinanti sunt de natura profesionala.

CAPITOLUL III Obligatiile angajatorilor

SECTIUNEA 1 Obligatii generale ale angajatorilor

Art. 6. – (1) Angajatorul are obligatia de a asigura securitatea si sanatatea lucratorilor in toate aspectele legate de munca. (2) In cazul in care un angajator apeleaza la servicii externe, acesta nu este exonerat de responsabilitatile sale in acest domeniu. (3) Obligatiile lucratorilor in domeniul securitatii si sanatatii in munca nu aduc atingere principiului responsabilitatii angajatorului. **Art. 7.** – (1) In cadrul responsabilitatilor sale, angajatorul are obligatia sa ia masurile necesare pentru: a) asigurarea securitatii si protectia sanatatii lucratorilor; b) prevenirea riscurilor profesionale; c) informarea si instruirea lucratorilor; d) asigurarea cadrului organizatoric si a mijloacelor necesare securitatii si sanatatii in

munca. (2) Angajatorul are obligatia sa urmareasca adaptarea masurilor prevazute la alin. (1), tinand seama de modificarea conditiilor, si pentru imbunatatirea situatiilor existente. (3) Angajatorul are obligatia sa implementeze masurile prevazute la alin. (1) si (2) pe baza urmatoarelor principii generale de prevenire: a) evitarea riscurilor; b) evaluarea riscurilor care nu pot fi evitate; c) combaterea riscurilor la sursa; d) adaptarea muncii la om, in special in ceea ce priveste proiectarea posturilor de munca, alegerea echipamentelor de munca, a metodelor de munca si de productie, in vederea reducerii monotoniilor muncii, a muncii cu ritm predeterminat si a diminuarii efectelor acestora asupra sanatatii; e) adaptarea la progresul tehnic; f) inlocuirea a ceea ce este periculos cu ceea ce nu este periculos sau cu ceea ce este mai putin periculos; g) dezvoltarea unei politici de prevenire coerente care sa cuprinda tehnologiile, organizarea muncii, conditiile de munca, relatiile sociale si influenta factorilor din mediul de munca; h) adoptarea, in mod prioritar, a masurilor de protectie colectiva fata de masurile de protectie individuala; i) furnizarea de instructiuni corespunzatoare lucratorilor. (4) Fara a aduce atingere altor prevederi ale prezentei legi, tinand seama de natura activitatilor din intreprindere si/sau unitate, angajatorul are obligatia: a) sa evalueze riscurile pentru securitatea si sanatatea lucratorilor, inclusiv la alegerea echipamentelor de munca, a substantelor sau preparatelor chimice utilizate si la amenajarea locurilor de munca; b) ca, ulterior evaluarii prevazute la lit. a) si daca este necesar, masurile de prevenire, precum si metodele de lucru si de productie aplicate de catre angajator sa asigure imbunatatirea nivelului securitatii si al protectiei sanatatii lucratorilor si sa fie integrate in ansamblul activitatilor intreprinderii si/sau unitatii respective si la toate nivelurile ierarhice; c) sa ia in considerare capacitatea lucratorului in ceea ce priveste securitatea si sanatatea in munca, atunci cand ii incredinteaza sarcini; d) sa asigure ca planificarea si introducerea de noi tehnologii sa faca obiectul consultarilor cu lucratorii si/sau reprezentantii acestora in ceea ce priveste consecintele asupra securitatii si sanatatii lucratorilor, determinate de alegerea echipamentelor, de conditiile si mediul de munca; e) sa ia masurile corespunzatoare pentru ca, in zonele cu risc ridicat si specific, accesul sa fie permis numai lucratorilor care au primit si si-au insusit instructiunile adecvate. (5) Fara a aduce atingere altor prevederi ale prezentei legi, atunci cand in acelasi loc de munca isi desfasoara activitatea lucratori din mai multe intreprinderi si/sau unitati, angajatorii acestora au urmatoarele obligatii: a) sa coopereze in vederea implementarii prevederilor privind securitatea, sanatatea si igiena in munca, luand in considerare natura activitatilor; b) sa isi coordoneze actiunile in vederea protectiei lucratorilor si prevenirii riscurilor profesionale, luand in considerare natura activitatilor; c) sa se informeze reciproc despre riscurile profesionale; d) sa informeze lucratorii si/sau reprezentantii acestora despre riscurile profesionale. (6) Masurile privind securitatea, sanatatea si igiena in munca nu trebuie sa comporte in nicio situatie obligatii financiare pentru lucratori.

SECTIUNEA a 2-a Servicii de prevenire si protectie

Art. 8. – (1) Fara a aduce atingere obligatiilor prevazute la Art. 6 si 7, angajatorul desemneaza unul sau mai multi lucratori pentru a se ocupa de activitatile de protectie si de activitatile de prevenire a riscurilor profesionale din intreprindere si/sau unitate, denumiti in continuare lucratori desemnati. (2) Lucratorii desemnati nu trebuie sa fie prejudiciati ca urmare a activitatii lor de protectie si a celei de prevenire a riscurilor profesionale. (3) Lucratorii desemnati trebuie sa dispuna de timpul necesar pentru a-si putea indeplini obligatiile ce le revin prin prezenta lege. (4) Daca in intreprindere si/sau unitate nu se pot organiza activitatile de prevenire si cele de protectie din lipsa personalului competent,

angajatorul trebuie sa recurga la servicii externe. (5) In cazul in care angajatorul apeleaza la serviciile externe prevazute la alin. (4), acestea trebuie sa fie informate de catre angajator asupra factorilor cunoscuti ca au efecte sau sunt susceptibili de a avea efecte asupra securitatii si sanatatii lucratorilor si trebuie sa aiba acces la informatiile prevazute la Art. 16 alin. (2). (6) Lucratorii desemnati trebuie sa aiba, in principal, atributii privind securitatea si sanatatea in munca si, cel mult, atributii complementare. **Art. 9.** – (1) In toate cazurile, pentru a se ocupa de organizarea activitatilor de prevenire si a celor de protectie, tinand seama de marimea intreprinderii si/sau unitatii si/sau de riscurile la care sunt expusi lucratorii, precum si de distributia acestora in cadrul intreprinderii si/sau unitatii, se impune ca: a) lucratorii desemnati sa aiba capacitatea necesara si sa dispuna de mijloacele adecvate; b) serviciile externe sa aiba aptitudinile necesare si sa dispuna de mijloace personale si profesionale adecvate; c) lucratorii desemnati si serviciile externe sa fie in numar suficient. (2) Prevenirea riscurilor, precum si protectia sanatatii si securitatea lucratorilor trebuie sa fie asigurate de unul sau mai multi lucratori, de un serviciu ori de servicii distincte din interiorul sau din exteriorul intreprinderii si/sau unitatii. (3) Lucratorul/lucratorii si/sau serviciul/serviciile prevazute la alin. (2) trebuie sa colaboreze intre ei ori de cate ori este necesar. (4) In cazul microintreprinderilor si al intreprinderilor mici, in care se desfasoara activitati fara riscuri deosebite, angajatorul isi poate asuma atributiile din domeniul securitatii si sanatatii in munca pentru realizarea masurilor prevazute de prezenta lege, daca are capacitatea necesara in domeniu. (5) Ministerul Muncii, Solidaritatii Sociale si Familiei stabileste prin norme metodologice de aplicare a prevederilor prezentei legi capacitatile si aptitudinile necesare, precum si numarul considerat suficient, prevazute la alin. (1) si (4).

SECTIUNEA a 3-a Primul ajutor, stingerea incendiilor, evacuarea lucratorilor, pericol grav si iminent

Art. 10. – (1) Angajatorul are urmatoarele obligatii: a) sa ia masurile necesare pentru acordarea primului ajutor, stingerea incendiilor si evacuarea lucratorilor, adaptate naturii activitatilor si marimii intreprinderii si/sau unitatii, tinand seama de alte persoane prezente; b) sa stabileasca legaturile necesare cu serviciile specializate, indeosebi in ceea ce priveste primul ajutor, serviciul medical de urgenta, salvare si pompieri. (2) Pentru aplicarea prevederilor alin. (1), angajatorul trebuie sa desemneze lucratorii care aplica masurile de prim ajutor, de stingere a incendiilor si de evacuare a lucratorilor. (3) Numarul lucratorilor mentionati la alin. (2), instruirea lor si echipamentul pus la dispozitia acestora trebuie sa fie adecvate marimii si/sau riscurilor specifice intreprinderii si/sau unitatii. **Art. 11.** – (1) Angajatorul are urmatoarele obligatii: a) sa informeze, cat mai curand posibil, toti lucratorii care sunt sau pot fi expusi unui pericol grav si iminent despre riscurile implicate de acest pericol, precum si despre masurile luate ori care trebuie sa fie luate pentru protectia lor; b) sa ia masuri si sa furnizeze instructiuni pentru a da lucratorilor posibilitatea sa opreasca lucrul si/sau sa paraseasca imediat locul de munca si sa se indrepte spre o zona sigura, in caz de pericol grav si iminent; c) sa nu impuna lucratorilor reluarea lucrului in situatia in care inca exista un pericol grav si iminent, in afara cazurilor exceptionale si pentru motive justificate. (2) Lucratorii care, in cazul unui pericol grav si iminent, parasesc locul de munca si/sau o zona periculoasa nu trebuie sa fie prejudiciati si trebuie sa fie protejati impotriva oricaror consecinte negative si nejustificate pentru acestia. (3) Angajatorul trebuie sa se asigure ca, in cazul unui pericol grav si iminent pentru propria securitate sau a altor persoane, atunci cand seful ierarhic imediat superior nu poate fi contactat, toti lucratorii sunt apti sa aplice

masurile corespunzatoare, in conformitate cu cunostintele lor si cu mijloacele tehnice de care dispun, pentru a evita consecintele unui astfel de pericol. (4) Lucratorii nu trebuie sa fie prejudiciati pentru cazurile prevazute la alin. (3), cu exceptia situatiilor in care acestia actioneaza imprudent sau dau dovada de neglijenta grava.

SECTIUNEA a 4-a Alte obligatii ale angajatorilor

Art. 12. – (1) Angajatorul are urmatoarele obligatii: a) sa realizeze si sa fie in posesia unei evaluari a riscurilor pentru securitatea si sanatatea in munca, inclusiv pentru acele grupuri sensibile la riscuri specifice; b) sa decida asupra masurilor de protectie care trebuie luate si, dupa caz, asupra echipamentului de protectie care trebuie utilizat; c) sa tina evidenta accidentelor de munca ce au ca urmare o incapacitate de munca mai mare de 3 zile de lucru, a accidentelor usoare, a bolilor profesionale, a incidentelor periculoase, precum si a accidentelor de munca, astfel cum sunt definite la Art. 5 lit. g); d) sa elaboreze pentru autoritatile competente si in conformitate cu reglementarile legale rapoarte privind accidentele de munca suferite de lucratorii sai. (2) Prin ordin al ministrului muncii, solidaritatii sociale si familiei, in functie de natura activitatilor si de marimea intreprinderilor, se vor stabili obligatiile ce revin diferitelor categorii de intreprinderi cu privire la intocmirea documentelor prevazute la alin. (1). **Art. 13.** – In vederea asigurarii conditiilor de securitate si sanatate in munca si pentru prevenirea accidentelor de munca si a bolilor profesionale, angajatorii au urmatoarele obligatii: a) sa adopte, din faza de cercetare, proiectare si executie a constructiilor, a echipamentelor de munca, precum si de elaborare a tehnologiilor de fabricatie, solutii conforme prevederilor legale in vigoare privind securitatea si sanatatea in munca, prin a caror aplicare sa fie eliminate sau diminuate riscurile de accidentare si de imbolnavire profesionala a lucratorilor; b) sa intocmeasca un plan de prevenire si protectie compus din masuri tehnice, sanitare, organizatorice si de alta natura, bazat pe evaluarea riscurilor, pe care sa il aplice corespunzator conditiilor de munca specifice unitatii; c) sa obtina autorizatia de functionare din punctul de vedere al securitatii si sanatatii in munca, inainte de inceperea oricarei activitati, conform prevederilor legale; d) sa stabileasca pentru lucratori, prin fisa postului, atributiile si raspunderile ce le revin in domeniul securitatii si sanatatii in munca, corespunzator functiilor exercitate; e) sa elaboreze instructiuni proprii, in spiritul prezentei legi, pentru completarea si/sau aplicarea reglementarilor de securitate si sanatate in munca, tinand seama de particularitatile activitatilor si ale locurilor de munca aflate in responsabilitatea lor; f) sa asigure si sa controleze cunoasterea si aplicarea de catre toti lucratorii a masurilor prevazute in planul de prevenire si de protectie stabilit, precum si a prevederilor legale in domeniul securitatii si sanatatii in munca, prin lucratorii desemnati, prin propria competenta sau prin servicii externe; g) sa ia masuri pentru asigurarea de materiale necesare informarii si instruirii lucratorilor, cum ar fi afise, pliante, filme si diafilme cu privire la securitatea si sanatatea in munca; h) sa asigure informarea fiecarei persoane, anterior angajarii in munca, asupra riscurilor la care aceasta este expusa la locul de munca, precum si asupra masurilor de prevenire si de protectie necesare; i) sa ia masuri pentru autorizarea exercitarii meseriilor si a profesiilor prevazute de legislatia specifica; j) sa angajeze numai persoane care, in urma examenului medical si, dupa caz, a testarii psihologice a aptitudinilor, corespund sarcinii de munca pe care urmeaza sa o execute si sa asigure controlul medical periodic si, dupa caz, controlul psihologic periodic, ulterior angajarii; k) sa tina evidenta zonelor cu risc ridicat si specific prevazute la Art. 7 alin. (4) lit. e); l) sa asigure functionarea permanenta si corecta a sistemelor si dispozitivelor de protectie, a

aparaturii de masura si control, precum si a instalatiilor de captare, retinere si neutralizare a substantelor nocive degajate in desfasurarea proceselor tehnologice; m) sa prezinte documentele si sa dea relatiile solicitate de inspectorii de munca in timpul controlului sau al efectuării cercetării evenimentelor; n) sa asigure realizarea masurilor dispuse de inspectorii de munca cu prilejul vizitelor de control si al cercetării evenimentelor; o) sa desemneze, la solicitarea inspectorului de munca, lucratorii care sa participe la efectuarea controlului sau la cercetarea evenimentelor; p) sa nu modifice starea de fapt rezultata din producerea unui accident mortal sau colectiv, in afara de cazurile in care mentinerea acestei stari ar genera alte accidente ori ar periclita viata accidentatilor si a altor persoane; q) sa asigure echipamente de munca fara pericol pentru securitatea si sanatatea lucratorilor; r) sa asigure echipamente individuale de protectie; s) sa acorde obligatoriu echipament individual de protectie nou, in cazul degradarii sau al pierderii calitatilor de protectie. **Art. 14.** – Alimentatia de protectie se acorda in mod obligatoriu si gratuit de catre angajatori persoanelor care lucreaza in conditii de munca ce impun acest lucru si se stabileste prin contractul colectiv de munca si/sau contractul individual de munca. **Art. 15.** – (1) Materialele igienico-sanitare se acorda in mod obligatoriu si gratuit de catre angajatori. (2) Categoriile de materiale igienico-sanitare, precum si locurile de munca ce impun acordarea acestora se stabilesc prin contractul colectiv de munca si/sau contractul individual de munca.

SECTIUNEA a 5-a Informarea lucratorilor

Art. 16. – (1) Tinand seama de marimea intreprinderii si/sau a unitatii, angajatorul trebuie sa ia masuri corespunzatoare, astfel incat lucratorii si/sau reprezentantii acestora sa primeasca, in conformitate cu prevederile legale, toate informatiile necesare privind: a) riscurile pentru securitate si sanatate in munca, precum si masurile si activitatile de prevenire si protectie atat la nivelul intreprinderii si/sau unitatii, in general, cat si la nivelul fiecarui post de lucru si/sau fiecarei functii; b) masurile luate in conformitate cu prevederile Art. 10 alin. (2) si (3). (2) Angajatorul trebuie sa ia masuri corespunzatoare astfel incat angajatorii lucratorilor din orice intreprindere si/sau unitate exterioara, care desfasoara activitati in intreprinderea si/sau in unitatea sa, sa primeasca informatii adecvate privind aspectele la care s-a facut referire la alin. (1), care privesc acesti lucratori. **Art. 17.** – Angajatorul trebuie sa ia masuri corespunzatoare pentru ca lucratorii desemnati sau reprezentantii lucratorilor, cu raspunderi specifice in domeniul securitatii si sanatatii lucratorilor, in vederea indeplinirii atributiilor si in conformitate cu prevederile prezentei legi, sa aiba acces la: a) evaluarea riscurilor si masurile de protectie, prevazute la Art. 12 alin. (1) lit. a) si b); b) evidenta si rapoartele prevazute la Art. 12 alin. (1) lit. c) si d); c) informatii privind masurile din domeniul securitatii si sanatatii in munca, precum si informatii provenind de la institutiile de control si autoritatile competente in domeniu.

SECTIUNEA a 6-a Consultarea si participarea lucratorilor

Art. 18. – (1) Angajatorii consulta lucratorii si/sau reprezentantii lor si permit participarea acestora la discutarea tuturor problemelor referitoare la securitatea si sanatatea in munca. (2) Aplicarea prevederilor alin. (1) implica: a) consultarea lucratorilor; b) dreptul lucratorilor si/sau reprezentantilor lor sa faca propuneri; c) participarea echilibrata. (3) Lucratorii si/sau reprezentantii lucratorilor definiti la Art. 5 lit. d) iau parte in mod echilibrat sau sunt consultati in prealabil si in timp util de catre angajator cu privire la: a) orice masura care ar afecta semnificativ securitatea si sanatatea in munca; b)

desemnarea lucratorilor la care s-a facut referire la Art. 8 alin. (1) si la Art. 10 alin. (2), precum si cu privire la activitatile la care s-a facut referire la Art. 8 alin. (1); c) informatiile la care s-a facut referire in Art. 12 alin. (1), Art. 16 si 17; d) recurgerea, dupa caz, la servicii externe, conform Art. 8 alin. (4); e) organizarea si planificarea instruirii prevazute la Art. 20 si 21. (4) Reprezentantii lucratorilor cu raspunderi specifice in domeniul securitatii si sanatatii lucratorilor au dreptul sa solicite angajatorului sa ia masuri corespunzatoare si sa prezinte propuneri in acest sens, in scopul diminuarii riscurilor pentru lucratori si/sau al eliminarii surselor de pericol. (5) Reprezentantii lucratorilor cu raspunderi specifice in domeniul securitatii si sanatatii lucratorilor sau lucratorii nu pot fi prejudiciati din cauza activitatilor la care s-a facut referire in alin. (1)-(3). (6) Angajatorul trebuie sa acorde reprezentantilor lucratorilor cu raspunderi specifice in domeniul securitatii si sanatatii lucratorilor un timp adecvat, fara diminuarea drepturilor salariale, si sa le furnizeze mijloacele necesare pentru a-si putea exercita drepturile si atributiile care decurg din prezenta lege. (7) Reprezentantii lucratorilor cu raspunderi specifice in domeniul securitatii si sanatatii lucratorilor si/sau lucratorii au dreptul sa apeleze la autoritatile competente, in cazul in care considera ca masurile adoptate si mijloacele utilizate de catre angajator nu sunt suficiente pentru asigurarea securitatii si sanatatii in munca. (8) Reprezentantilor lucratorilor cu raspunderi specifice in domeniul securitatii si sanatatii lucratorilor trebuie sa li se acorde posibilitatea de a-si prezenta observatiile inspectorilor de munca si inspectorilor sanitari, in timpul vizitelor de control. **Art. 19.** – In vederea realizarii prevederilor Art. 16, 17 si ale Art. 18 alin. (1), la nivelul angajatorului se infiinteaza, se organizeaza si functioneaza comitete de securitate si sanatate in munca.

SECTIUNEA a 7-a Instruirea lucratorilor

Art. 20. – (1) Angajatorul trebuie sa asigure conditii pentru ca fiecare lucrator sa primeasca o instruire suficienta si adecvata in domeniul securitatii si sanatatii in munca, in special sub forma de informatii si instructiuni de lucru, specifice locului de munca si postului sau: a) la angajare; b) la schimbarea locului de munca sau la transfer; c) la introducerea unui nou echipament de munca sau a unor modificari ale echipamentului existent; d) la introducerea oricarei noi tehnologii sau proceduri de lucru; e) la executarea unor lucrari speciale. (2) Instruirea prevazuta la alin. (1) trebuie sa fie: a) adaptata evolutiei riscurilor sau aparitiei unor noi riscuri; b) periodica si ori de cate ori este necesar. (3) Angajatorul se va asigura ca lucratorii din intreprinderi si/sau unitati din exterior, care desfasoara activitati in intreprinderea si/sau unitatea proprie, au primit instructiuni adecvate referitoare la riscurile legate de securitate si sanatate in munca, pe durata desfasurarii activitatilor. (4) Reprezentantii lucratorilor cu raspunderi specifice in domeniul securitatii si sanatatii in munca au dreptul la instruire corespunzatoare.

Art. 21. – (1) Instruirea prevazuta la Art. 20 alin. (1), (2) si (4) nu poate fi realizata pe cheltuiala lucratorilor si/sau a reprezentantilor acestora. (2) Instruirea prevazuta la Art. 20 alin. (1) si (2) trebuie sa se realizeze in timpul programului de lucru. (3) Instruirea prevazuta la Art. 20 alin. (4) trebuie sa se efectueze in timpul programului de lucru, fie in interiorul, fie in afara intreprinderii si/sau unitatii.

CAPITOLUL IV Obligatiile lucratorilor

Art. 22. – Fiecare lucrator trebuie sa isi desfasoare activitatea, in conformitate cu pregatirea si instruirea sa, precum si cu instructiunile primite din partea angajatorului, astfel incat sa nu expuna la

pericol de accidentare sau imbolnavire profesionala atat propria persoana, cat si alte persoane care pot fi afectate de actiunile sau omisiunile sale in timpul procesului de munca. **Art. 23.** – (1) In mod deosebit, in scopul realizarii obiectivelor prevazute la Art. 22, lucratorii au urmatoarele obligatii: a) sa utilizeze corect masinile, aparatura, uneltele, substantele periculoase, echipamentele de transport si alte mijloace de productie; b) sa utilizeze corect echipamentul individual de protectie acordat si, dupa utilizare, sa il inapoieze sau sa il puna la locul destinat pentru pastrare; c) sa nu procedeze la scoaterea din functiune, la modificarea, schimbarea sau inlaturarea arbitrara a dispozitivelor de securitate proprii, in special ale masinilor, aparaturii, uneltelor, instalatiilor tehnice si cladirilor, si sa utilizeze corect aceste dispozitive; d) sa comunice imediat angajatorului si/sau lucratorilor desemnati orice situatie de munca despre care au motive intemeiate sa o considere un pericol pentru securitatea si sanatatea lucratorilor, precum si orice deficiente a sistemelor de protectie; e) sa aduca la cunostinta conducatorului locului de munca si/sau angajatorului accidente suferite de propria persoana; f) sa coopereze cu angajatorul si/sau cu lucratorii desemnati, atat timp cat este necesar, pentru a face posibila realizarea oricaror masuri sau cerinte dispuse de catre inspectorii de munca si inspectorii sanitari, pentru protectia sanatatii si securitatii lucratorilor; g) sa coopereze, atat timp cat este necesar, cu angajatorul si/sau cu lucratorii desemnati, pentru a permite angajatorului sa se asigure ca mediul de munca si conditiile de lucru sunt sigure si fara riscuri pentru securitate si sanatate, in domeniul sau de activitate; h) sa isi insuseasca si sa respecte prevederile legislatiei din domeniul securitatii si sanatatii in munca si masurile de aplicare a acestora; i) sa dea relatiile solicitate de catre inspectorii de munca si inspectorii sanitari. (2) Obligatiile prevazute la alin. (1) se aplica, dupa caz, si celorlalti participanti la procesul de munca, potrivit activitatilor pe care acestia le desfasoara.

CAPITOLUL V Supravegherea sanatatii

Art. 24. – Masurile prin care se asigura supravegherea corespunzatoare a sanatatii lucratorilor in functie de riscurile privind securitatea si sanatatea in munca se stabilesc potrivit reglementarilor legale.

Art. 25. – (1) Masurile prevazute la Art. 24 vor fi stabilite astfel incat fiecare lucrator sa poata beneficia de supravegherea sanatatii la intervale regulate. (2) Supravegherea sanatatii lucratorilor este asigurata prin medicii de medicina a muncii.

CAPITOLUL VI Comunicarea, cercetarea, inregistrarea si raportarea evenimentelor

SECTIUNEA 1 Evenimente

Art. 26. – Orice eveniment, asa cum este definit la Art. 5 lit. f), va fi comunicat de indata angajatorului, de catre conducatorul locului de munca sau de orice alta persoana care are cunostinta despre producerea acestuia. **Art. 27.** – (1) Angajatorul are obligatia sa comunice evenimentele, de indata, dupa cum urmeaza: a) inspectoratelor teritoriale de munca, toate evenimentele asa cum sunt definite la Art. 5 lit. f); b) asiguratorului, potrivit Legii nr. [346/2002](#) privind asigurarea pentru accidente de munca si boli profesionale, cu modificarile si completarile ulterioare, evenimentele urmate de incapacitate temporara de munca, invaliditate sau deces, la confirmarea acestora; c) organelor de urmarire penala, dupa caz. (2) Orice medic, inclusiv medicul de medicina a muncii aflat intr-o relatie contractuala cu angajatorul,

conform prevederilor legale, va semnală obligatoriu suspiciunea de boală profesională sau legată de profesiune, depistată cu prilejul prestațiilor medicale. (3) Semnalarea prevăzută la alin. (2) se efectuează către autoritatea de sănătate publică teritorială sau a municipiului București, de îndată, la constatarea cazului. **Art. 28.** – În cazul accidentelor de circulație produse pe drumurile publice, în care printre victime sunt și persoane aflate în îndeplinirea unor sarcini de serviciu, organele de poliție rutieră competente vor trimite instituțiilor și/sau persoanelor fizice/juridice prevăzute la Art. 29 alin. (1) lit. a) și b), în termen de 5 zile de la data solicitării, un exemplar al procesului-verbal de cercetare la fața locului. **Art. 29.** – (1) Cercetarea evenimentelor este obligatorie și se efectuează după cum urmează: a) de către angajator, în cazul evenimentelor care au produs incapacitate temporară de muncă; b) de către inspectoratele teritoriale de muncă, în cazul evenimentelor care au produs invaliditate evidentă sau confirmată, deces, accidente colective, incidente periculoase, în cazul evenimentelor care au produs incapacitate temporară de muncă lucrătorilor la angajatorii persoane fizice, precum și în situațiile cu persoane date dispărute; c) de către Inspectoria Muncii, în cazul accidentelor colective, generate de unele evenimente deosebite, precum avariile sau exploziile; d) de către autoritățile de sănătate publică teritoriale, respectiv a municipiului București, în cazul suspiciunilor de boală profesională și a bolilor legate de profesiune. (2) Rezultatul cercetării evenimentului se va consemna într-un proces-verbal. (3) În caz de deces al persoanei accidentate ca urmare a unui eveniment, instituția medico-legală competentă este obligată să înainteze inspectoratului teritorial de muncă, în termen de 7 zile de la data decesului, o copie a raportului de constatare medico-legală.

SECȚIUNEA a 2-a Accidente de muncă

Art. 30. – (1) În sensul prevederilor Art. 5 lit. g), este, de asemenea, accident de muncă: a) accidentul suferit de persoane aflate în vizită în întreprindere și/sau unitate, cu permisiunea angajatorului; b) accidentul suferit de persoanele care îndeplinesc sarcini de stat sau de interes public, inclusiv în cadrul unor activități culturale, sportive, în țară sau în afara granițelor țării, în timpul și din cauza îndeplinirii acestor sarcini; c) accidentul survenit în cadrul activităților culturalsportive organizate, în timpul și din cauza îndeplinirii acestor activități; d) accidentul suferit de orice persoană, ca urmare a unei acțiuni întreprinse din proprie inițiativă pentru salvarea de vieți omenești; e) accidentul suferit de orice persoană, ca urmare a unei acțiuni întreprinse din proprie inițiativă pentru prevenirea ori înlăturarea unui pericol care amenință avutul public și privat; f) accidentul cauzat de activități care nu au legătură cu procesul muncii, dacă se produce la sediul persoanei juridice sau la adresa persoanei fizice, în calitate de angajator, ori în alt loc de muncă organizat de aceștia, în timpul programului de muncă, și nu se datorează culpei exclusive a accidentatului; g) accidentul de traseu, dacă deplasarea s-a făcut în timpul și pe traseul normal de la domiciliul lucrătorului la locul de muncă organizat de angajator și invers; h) accidentul suferit în timpul deplasării de la sediul persoanei juridice sau de la adresa persoanei fizice la locul de muncă sau de la un loc de muncă la altul, pentru îndeplinirea unei sarcini de muncă; i) accidentul suferit în timpul deplasării de la sediul persoanei juridice sau de la adresa persoanei fizice la care este încadrată victima, ori de la orice alt loc de muncă organizat de acestea, la o altă persoană juridică sau fizică, pentru îndeplinirea sarcinilor de muncă, pe durata normală de deplasare; j) accidentul suferit înainte sau după încetarea lucrului, dacă victima prelua sau preda uneltele de lucru, locul de muncă, utilajul ori materialele, dacă schimbă îmbrăcăminte personală, echipamentul individual de protecție sau orice alt echipament pus la dispoziție de angajator, dacă se

afla in baie ori in spalator sau daca se deplasa de la locul de munca la iesirea din intreprindere sau unitate si invers; k) accidentul suferit in timpul pauzelor regulamentare, daca acesta a avut loc in locuri organizate de angajator, precum si in timpul si pe traseul normal spre si de la aceste locuri; l) accidentul suferit de lucratori ai angajatorilor romani sau de persoane fizice romane, delegati pentru indeplinirea indatoririlor de serviciu in afara granitelor tarii, pe durata si traseul prevazute in documentul de deplasare; m) accidentul suferit de personalul roman care efectueaza lucrari si servicii pe teritoriul altor tari, in baza unor contracte, conventii sau in alte conditii prevazute de lege, incheiate de persoane juridice romane cu parteneri straini, in timpul si din cauza indeplinirii indatoririlor de serviciu; n) accidentul suferit de cei care urmeaza cursuri de calificare, recalificare sau perfectionare a pregatirii profesionale, in timpul si din cauza efectuarii activitatilor aferente stagiului de practica; o) accidentul determinat de fenomene sau calamitati naturale, cum ar fi furtuna, viscol, cutremur, inundatie, alunecari de teren, trasnet (electrocutare), daca victima se afla in timpul procesului de munca sau in indeplinirea indatoririlor de serviciu; p) disparitia unei persoane, in conditiile unui accident de munca si in imprejurari care indreptatesc presupunerea decesului acesteia; q) accidentul suferit de o persoana aflata in indeplinirea atributiilor de serviciu, ca urmare a unei agresiuni. (2) In situatiile mentionate la alin. (1) lit. g), h), i) si l), deplasarea trebuie sa se faca fara abateri nejustificate de la traseul normal si, de asemenea, transportul sa se faca in conditiile prevazute de reglementarile de securitate si sanatate in munca sau de circulatie in vigoare. **Art. 31.** – Accidentele de munca se clasifica, in raport cu urmarile produse si cu numarul persoanelor accidentate, in: a) accidente care produc incapacitate temporara de munca de cel putin 3 zile calendaristice; b) accidente care produc invaliditate; c) accidente mortale; d) accidente colective, cand sunt accidentate cel putin 3 persoane in acelasi timp si din aceeaasi cauza. **Art. 32.** – (1) Inregistrarea accidentului de munca se face pe baza procesului-verbal de cercetare. (2) Accidentul de munca inregistrat de angajator se raporteaza de catre acesta la inspectoratul teritorial de munca, precum si la asigurator, potrivit legii.

SECTIUNEA a 3-a Bolile profesionale

Art. 33. – In sensul prevederilor Art. 5 lit. h), afectiunile suferite de elevi si studenti in timpul efectuarii instruirii practice sunt, de asemenea, boli profesionale. **Art. 34.** – (1) Declararea bolilor profesionale este obligatorie si se face de catre medicii din cadrul autoritatilor de sanatate publica teritoriale si a municipiului Bucuresti. (2) Cercetarea cauzelor imbolnavirilor profesionale, in vederea confirmarii sau infirmarii lor, precum si stabilirea de masuri pentru prevenirea altor imbolnaviri se fac de catre specialistii autoritatilor de sanatate publica teritoriale, in colaborare cu inspectorii din inspectoratele teritoriale de munca. (3) Declararea bolilor profesionale se face pe baza procesului-verbal de cercetare. (4) Bolile profesionale nou-declarate se raporteaza lunar de catre autoritatea de sanatate publica teritoriala si a municipiului Bucuresti la Centrul national de coordonare metodologica si informare privind bolile profesionale din cadrul Institutului de Sanatate Publica Bucuresti, la Centrul de Calcul si Statistica Sanitara Bucuresti, precum si la structurile teritoriale ale asiguratorului stabilit conform legii. (5) Intoxicatia acuta profesionala se declara, se cerceteaza si se inregistreaza atat ca boala profesionala, cat si ca accident de munca.

CAPITOLUL VII Grupuri sensibile la riscuri

Art. 35. – Grupurile sensibile la riscuri specifice, cum ar fi: femeile gravide, lehuzele sau femeile care alapteaza, tinerii, precum si persoanele cu dizabilitati, trebuie protejate impotriva pericolelor care le afecteaza in mod specific. **Art. 36.** – Angajatorii au obligatia sa amenajeze locurile de munca tinand seama de prezenta grupurilor sensibile la riscuri specifice.

CAPITOLUL VIII Infractiuni

Art. 37. – (1) Neluarea vreunuia dintre masurile legale de securitate si sanatate in munca de catre persoana care avea indatorirea de a lua aceste masuri, daca se creeaza un pericol grav si iminent de producere a unui accident de munca sau de imbolnavire profesionala, constituie infractiune si se pedepseste cu inchisoare de la un an la 2 ani sau cu amenda. (2) Daca fapta prevazuta la alin. (1) a produs consecinte deosebite, pedeapsa este inchisoarea de la un an la 3 ani sau amenda. (3) Fapta prevazuta la alin. (1) savarsita din culpa se pedepseste cu inchisoare de la 3 luni la un an sau cu amenda, iar fapta prevazuta la alin. (2) savarsita din culpa se pedepseste cu inchisoare de la 6 luni la un an sau cu amenda. **Art. 38.** – (1) Nerespectarea de catre orice persoana a obligatiilor si a masurilor stabilite cu privire la securitatea si sanatatea in munca, daca prin aceasta se creeaza un pericol grav si iminent de producere a unui accident de munca sau de imbolnavire profesionala, constituie infractiune si se pedepseste cu inchisoare de la un an la 2 ani sau cu amenda. (2) Daca fapta prevazuta in alin. (1) a produs consecinte deosebite, pedeapsa este inchisoarea de la un an la 3 ani sau amenda. (3) Daca nerespectarea consta in repunerea in functiune a instalatiilor, masinilor si utilajelor, anterior eliminarii tuturor deficientelor pentru care s-a luat masura opririi lor, pedeapsa este inchisoarea de la un an la 2 ani sau amenda. (4) Faptele prevazute la alin. (1) si (3) savarsite din culpa se pedepsesc cu inchisoare de la 3 luni la un an sau cu amenda, iar fapta prevazuta la alin. (2) savarsita din culpa se pedepseste cu inchisoare de la 6 luni la un an sau cu amenda.

CAPITOLUL IX Contraventii

Art. 39. – (1) Constituie contraventii faptele savarsite de angajatorii aflati in una dintre situatiile prevazute de prezenta lege. (2) Constituie contraventie si se sanctioneaza cu amenda de la 5.000 lei la 10.000 lei incalcarea dispozitiilor Art. 13 lit. b), c), p) si r). (3) Constituie contraventie si se sanctioneaza cu amenda de la 3.000 lei la 10.000 lei incalcarea dispozitiilor Art. 13 lit. n). (4) Constituie contraventie si se sanctioneaza cu amenda de la 4.000 lei la 8.000 lei incalcarea dispozitiilor Art. 12 alin. (1) lit. a) si b), Art. 13 lit. a), d)-f), h)-m) si o), Art. 20, Art. 29 alin. (1) lit. a) si ale Art. 32 alin. (2). (5) Constituie contraventie si se sanctioneaza cu amenda de la 3.500 lei la 7.000 lei incalcarea dispozitiilor Art. 7 alin. (4)-(6), Art. 8, Art. 11 alin. (1) si (3), Art. 13 lit. q) si s) si ale Art. 27 alin. (1) lit. a) si b). (6) Constituie contraventii si se sanctioneaza cu amenda de la 3.000 lei la 6.000 lei urmatoarele fapte: a) incalcarea dispozitiilor Art. 9 alin. (1), ale Art. 10 si 16; b) incalcarea dispozitiilor Art. 14, 15 si ale Art. 34 alin. (1). (7) Constituie contraventie si se sanctioneaza cu amenda de la 2.500 lei la 5.000 lei incalcarea dispozitiilor Art. 11 alin. (2) si (4), ale Art. 17, 19 si 21. (8) Constituie contraventii si se sanctioneaza cu amenda de la 2.000 lei la 4.000 lei urmatoarele fapte: a) incalcarea dispozitiilor Art. 12 alin. (1) lit. c) si d), Art. 13 lit. g), Art. 18 alin. (5) si (6) si ale Art. 36; b) incalcarea

dispozitiilor Art. 34 alin. (5). (9) Constituie contraventie si se sanctioneaza cu amenda de la 5.000 lei la 10.000 lei nerespectarea reglementarilor de securitate si sanatate in munca privind: a) fabricarea, transportul, depozitarea, manipularea sau utilizarea substantelor ori preparatelor chimice periculoase si a deseurilor rezultate; b) prevenirea prezentei peste limitele maxime admise a agentilor chimici, fizici sau biologici, precum si suprasolicitarea diferitelor organe sau sisteme ale organismului uman; c) darea in exploatare sau repunerea in functiune, partiala ori totala, a constructiilor, echipamentelor de munca noi sau reparate, precum si pentru aplicarea proceselor tehnologice; d) intocmirea si respectarea documentatiilor tehnice pentru executarea lucrarilor care necesita masuri speciale de siguranta; e) folosirea surselor de foc deschis si fumatul la locurile de munca unde acestea sunt interzise; f) prevenirea accidentelor prin electrocutare la executarea, exploatarea, intretinerea si repararea instalatiilor si a echipamentelor electrice, precum si pentru prevenirea efectelor electricitatii statice si ale descarcarilor atmosferice; g) asigurarea si folosirea instalatiilor electrice de constructie adecvate la locurile de munca unde exista pericole de incendiu sau de explozie; h) asigurarea celei de-a doua surse de alimentare cu energie electrica a echipamentelor de munca; i) transportul, manipularea si depozitarea echipamentelor de munca, materialelor si produselor; j) delimitarea, ingradirea si semnalizarea zonelor periculoase; k) semnalizarea de securitate si/sau de sanatate la locul de munca; l) asigurarea exploatarii fara pericole a recipientelor-butelii cu gaze comprimate sau lichefiate, a instalatiilor mecanice sub presiune si a celor de ridicat, a conductelor prin care circula fluide sub presiune si a altor asemenea echipamente de munca; m) utilizarea, intretinerea, revizia si repararea periodica a echipamentelor de munca; n) asigurarea, marcarea si intretinerea cailor de acces si de circulatie; o) asigurarea iluminatului de siguranta; p) organizarea activitatii de pastrare, intretinere si denocivizare a echipamentului individual de protectie; q) intocmirea documentelor de urmarire a parametrilor functionali ai echipamentelor de munca si a rapoartelor de serviciu pentru instalatiile cu regim special de exploatare; r) aplicarea metodelor de exploatare miniera, executia, exploatarea si intretinerea lucrarilor miniere, realizarea si functionarea sistemului de aeraj, corespunzator clasificarii minelor din punctul de vedere al emanatiilor de gaze; s) amenajarea locurilor de munca pentru lucrul la inaltime, in spatii inchise si in conditii de izolare. **Art. 40.** – Constituie contraventie si se sanctioneaza cu amenda de la 5.000 lei la 10.000 lei neprezentarea de catre serviciile externe a raportului semestrial de activitate. **Art. 41.** – Sanctiunile contraventionale prevazute la Art. 39 alin. (2)-(9) si la Art. 40 se aplica angajatorilor. **Art. 42.** – (1) Constatarea contraventiilor si aplicarea amenzilor prevazute la Art. 39 alin. (2)-(9) si la Art. 40 se fac de catre inspectorii de munca. (2) Constatarea contraventiilor si aplicarea amenzilor prevazute la Art. 39 alin. (6) lit. b) si alin. (8) lit. b) se fac si de catre inspectorii sanitari din cadrul Ministerului Sanatatii Publice si al unitatilor subordonate. (3) In caz de constatare a unei situatii care se incadreaza in prevederile Art. 37 si 38, inspectorii prevazuti la alin. (1) si (2) vor sesiza de indata organele de urmarire penala competente, potrivit legii. **Art. 43.** – (1) Prevederile Art. 39 alin. (2)-(9) si ale Art. 40 se completeaza cu dispozitiile Ordonantei Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contraventiilor, aprobata cu modificari si completari prin Legea nr. 180/2002, cu modificarile si completarile ulterioare. (2) Contravenientul poate achita pe loc sau in termen de cel mult 48 de ore de la data incheierii procesului-verbal ori, dupa caz, de la data comunicarii acestuia jumatate din minimul amenzii prevazute de lege, corespunzator faptei pentru care a fost sanctionat, inspectorul de munca facand mentiune despre aceasta posibilitate in procesul-verbal. **Art. 44.** – Angajatorii raspund patrimonial, potrivit legii civile, pentru prejudiciile cauzate victimelor accidentelor de munca

sau bolilor profesionale, in masura in care daunele nu sunt acoperite integral prin prestatiile asigurarilor sociale de stat.

CAPITOLUL X Autoritati competente si institutii cu atributii in domeniu

Art. 45. – (1) Ministerul Muncii, Solidaritatii Sociale si Familiei este autoritatea competenta in domeniul securitatii si sanatatii in munca. (2) Principalele atributii ale Ministerului Muncii, Solidaritatii Sociale si Familiei in acest domeniu sunt urmatoarele: a) elaboreaza politica si strategia nationala in domeniul securitatii si sanatatii in munca, in colaborare cu Ministerul Sanatatii Publice si prin consultarea cu alte institutii cu atributii in domeniu; b) elaboreaza proiecte de acte normative in vederea implementarii unitare a strategiei nationale si a acquis-ului comunitar din domeniu; c) avizeaza reglementarile cu implicatii in domeniu initiate de alte institutii, potrivit legii, si participa, dupa caz, la elaborarea unor astfel de reglementari; d) monitorizeaza aplicarea legislatiei pe baza datelor, a informatiilor si a propunerilor transmise de institutiile aflate in subordine sau coordonare, precum si ale celor cu care colaboreaza in desfasurarea activitatii; e) abilitateaza persoane juridice si fizice pentru a presta servicii de protectie si prevenire in domeniul securitatii si sanatatii in munca, denumite in prezenta lege servicii externe, la care se face referire la Art. 8 alin. (4); f) recunoaste, desemneaza, notifica si supravegheaza laboratoare de incercari, precum si organisme din domeniul sau de competenta, in conditiile legii; g) coordoneaza, in colaborare cu Ministerul Educatiei si Cercetarii, elaborarea programelor de cercetare de interes national in domeniul securitatii si sanatatii in munca; h) organizeaza, impreuna cu Ministerul Educatiei si Cercetarii, activitatea de pregatire generala si/sau de specialitate in domeniul securitatii si sanatatii in munca pentru institutiile de invatamant; i) desfasoara activitati de informare-documentare, potrivit legii; j) avizeaza materiale de informare si instruire, cum ar fi suporturi de curs, brosure, pliante, afise elaborate de alte persoane juridice sau fizice, in sensul asigurarii concordantei mesajelor pe care acestea le contin cu prevederile legislatiei in vigoare; k) reprezinta statul in relatiile internationale din domeniul sau de competenta. **Art. 46.** – (1) Ministerul Sanatatii Publice, ca organ de specialitate al administratiei publice centrale, este autoritatea centrala in domeniul asistentei de sanatate publica. (2) Ministerul Sanatatii Publice indeplineste, in principal, urmatoarele atributii in domeniul sanatatii lucratorilor la locul de munca: a) coordoneaza activitatea de medicina a muncii la nivel national; b) elaboreaza sau avizeaza reglementari pentru protectia sanatatii in relatie cu mediul de munca, pentru promovarea sanatatii la locul de munca, precum si pentru medicina muncii; c) supravegheaza starea de sanatate a lucratorilor; d) asigura formarea si perfectionarea profesionala in domeniul medicinei muncii; e) coordoneaza activitatea de cercetare, declarare, inregistrare si evidenta a bolilor profesionale si a celor legate de profesie; f) autorizeaza/avizeaza si controleaza calitatea serviciilor medicale acordate lucratorilor la locul de munca; g) colaboreaza cu alte institutii implicate in activitati cu impact asupra sanatatii lucratorilor; h) indeplineste si alte atributii, conform competentelor sale in domeniu, reglementate prin legi speciale. **Art. 47.** – (1) Inspectoratul Muncii reprezinta autoritatea competenta in ceea ce priveste controlul aplicarii legislatiei referitoare la securitatea si sanatatea in munca. (2) Institutia prevazuta la alin. (1) controleaza modul in care se aplica legislatia nationala din domeniul securitatii si sanatatii in munca la toate persoanele fizice si juridice din sectoarele prevazute la Art. 3 alin. (1), cu exceptia celor prevazute la

Art. 50 alin. (1) si (2), si are, in principal, urmatoarele atributii: a) controleaza realizarea programelor de prevenire a riscurilor profesionale; b) solicita masuratori si determinari, examineaza probe de produse si de materiale in unitati si in afara acestora, pentru clarificarea unor evenimente sau situatii de pericol; c) dispune sistarea activitatii sau scoaterea din functiune a echipamentelor de munca, in cazul in care constata o stare de pericol grav si iminent de accidentare sau de imbolnavire profesionala si sesizeaza, dupa caz, organele de urmarire penala; d) cerceteaza evenimentele conform competentelor, avizeaza cercetarea, stabileste sau confirma caracterul accidentelor; e) coordoneaza, in colaborare cu Institutul National de Statistica si cu celelalte institutii implicate, dupa caz, sistemul de raportare si evidenta a accidentelor de munca si a incidentelor, iar, in colaborare cu Ministerul Sanatatii Publice, sistemul de raportare a bolilor profesionale sau legate de profesie; f) analizeaza activitatea serviciilor externe prevazute la Art. 8 alin. (4) si propune retragerea abilitarii, dupa caz; g) raporteaza Ministerului Muncii, Solidaritatii Sociale si Familiei situatiile deosebite care necesita imbunatatirea reglementarilor din domeniul securitatii si sanatatii in munca; h) furnizeaza informatii celor interesati despre cele mai eficiente mijloace de respectare a legislatiei din domeniul securitatii si sanatatii in munca. **Art. 48.** – (1) Asiguratorul, stabilit de lege, reprezinta autoritatea competenta in domeniul asigurarii pentru accidente de munca si boli profesionale. (2) Institutia prevazuta la alin. (1) are atributii pentru: a) sprijinirea activitatii de prevenire in domeniul securitatii si sanatatii in munca a angajatorilor; b) reabilitarea medicala si, dupa caz, psihologica, precum si compensarea victimelor accidentelor de munca si ale bolilor profesionale; c) raportarea catre Ministerul Muncii, Solidaritatii Sociale si Familiei a situatiilor deosebite care necesita imbunatatirea reglementarilor din domeniul securitatii si sanatatii in munca. **Art. 49.** – Institutul National de Cercetare-Dezvoltare pentru Protectia Muncii fundamenteaza stiintific masurile de imbunatatire a activitatii de securitate si sanatate in munca si promoveaza politica stabilita pentru acest domeniu. **Art. 50.** – (1) Ministerul Apararii Nationale, structurile militare si structurile in care isi desfasoara activitatea functionari publici cu statut special din cadrul Ministerului Administratiei si Internelor, Directia Generala a Penitenciarelor din cadrul Ministerului Justitiei, Serviciul Roman de Informatii, Serviciul de Informatii Externe, Serviciul de Protectie si Paza, Serviciul de Telecomunicatii Speciale, precum si Comisia Nationala pentru Controlul Activitatilor Nucleare organizeaza, coordoneaza si controleaza activitatea de securitate si sanatate in munca din unitatile lor, prin serviciile de prevenire si protectie create sau desemnate de catre aceste institutii, in scopul aplicarii prevederilor prezentei legi. (2) Cercetarea, inregistrarea si evidenta accidentelor de munca si a bolilor profesionale produse in unitatile din subordinea institutiilor prevazute la alin. (1) se efectueaza de organele proprii ale acestora. (3) Institutiile prevazute la alin. (1) pot elabora reglementari proprii pentru aplicarea prezentei legi, in completarea celor existente la nivel national.

CAPITOLUL XI Dispozitii finale

Art. 51. – (1) Se aproba prin hotarare a Guvernului, la propunerea Ministerului Muncii, Solidaritatii Sociale si Familiei, urmatoarele acte normative: a) normele metodologice de aplicare a prevederilor prezentei legi; b) transpunerea directivelor specifice referitoare la securitatea si sanatatea in munca. (2) In aplicarea prevederilor prezentei legi, Ministerul Muncii, Solidaritatii Sociale si Familiei va elabora proiecte de acte normative necesare implementarii si/sau adaptarii situatiilor existente la cerintele prezentei legi. **Art. 52.** – (1) Activitatile de interes national in domeniul securitatii si sanatatii in munca si sursele de acoperire a cheltuielilor necesare in vederea realizarii acestora se aproba prin hotarare a

Guvernului, la propunerea Ministerului Muncii, Solidaritatii Sociale si Familiei. (2) Activitatile de interes national privind cercetarea stiintifica in domeniul securitatii si sanatatii in munca se finanteaza din fondurile prevazute pentru acestea, potrivit legii. **Art. 53.** – (1) Prezenta lege intra in vigoare la data de 1 octombrie 2006. (2) La data intrarii in vigoare a prezentei legi se abroga Legea protectiei muncii nr. [90/1996](#), republicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 47 din 29 ianuarie 2001, cu modificarile si completarile ulterioare, Decretul Consiliului de Stat nr. 400/1981 pentru instituirea unor reguli privind exploatarea si intretinerea instalatiilor, utilajelor si masinilor, intarirea ordinii si disciplinei in munca in unitatile cu foc continuu sau care au instalatii cu grad ridicat de pericol in exploatare, republicat in Buletinul Oficial, Partea I, nr. 5 din 11 ianuarie 1982, precum si orice alte dispozitii contrare. Prezenta lege transpune Directiva Consiliului nr. 89/391/CEE privind introducerea de masuri pentru promovarea imbunatatirii securitatii si sanatatii lucratorilor la locul de munca, publicata in Jurnalul Oficial al Comunitatilor Europene (JOCE) nr. L 183/1989. Aceasta lege a fost adoptata de Parlamentul Romaniei, cu respectarea prevederilor Art. 75 si ale Art. 76 alin. (1) din Constitutia Romaniei, republicata.

PRESEDINTELE CAMEREI DEPUTATILOR

BOGDAN OLTEANU

PRESEDINTELE SENATULUI

NICOLAE VACAROIU

Bucuresti, 14 iulie 2006.

Nr. 319.